

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 15P/139/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913208694
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Petrová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2013:7913208694.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudkyňou Mgr. Vierou Petrovou v právnej veci navrhovateľky: S. P. X.. B., E.. X.X.XXXX, J. I. F.Á. XX/XX, S., proti odporcovi: W. P., E.. XX.X.XXXX, I. S., J..Č.. K. Ú. D. -Š., za účasti maloletých detí D.E. P., E.. XX.X.XXXX W. B. P., E.. XX.X.XXXX, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, takto

rozhodol:

I. Manželstvo účastníkov konania S. P. X.. B. W. W. P., uzavreté dňa 5.9.1998 v Trebišove, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Trebišov, vo zväzku 35, ročník 1998, na strane 298, pod poradovým číslom 96, rozvádza.

II. Na čas po rozvode zveruje maloleté deti D. P., E.. XX.X.XXXX W. B. P., E.. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti matky, Silvie Lednickej.

III. Otec, W. P., je povinný prispievať na výživu maloletého D., E.. XX.X.XXXX a na výživu maloletého B., E.. XX.X.XXXX, sumou zodpovedajúcou 30% sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne určenej zákonom číslo 601/2003 Z.z. o životnom minime a to na každé z detí vždy, do 25. toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc od právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva.

IV. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi bez časového obmedzenia.

V. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka žiadala, aby súd jej manželstvo s odporcom rozviedol a na čas po rozvode zveril maloleté deti D. P., E.. XX.X.XXXX W. B. P., nar. XX.X.XXXX, do jej osobnej starostlivosti. Zo strany otca navrhla určiť výživné vo výške 100,-eur na každé z detí. Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že k vážnemu narušeniu vzťahov medzi účastníkmi došlo po tom, čo odporca začal nadmerne požívať alkohol. Pod jeho vplyvom sa voči navrhovateľke správal agresívne, čoraz častejšie dochádzalo k fyzickému a psychickému násiliu. Navrhovateľka, v záujme detí, mala snahu o zachovanie manželstva za predpokladu, že odporca prestane požívať alkohol a zmení svoje správanie. Agresivita odporcu sa stupňovala. Navrhovateľku napádal aj v prítomnosti detí, ktoré boli neustále v strese. Kvôli fyzickému násiliu a z obavy o deti navrhovateľka opakovane volala políciu. Naposledy sa tak stalo v auguste 2012, od tej doby je odporca vo výkone trestu. Zároveň žiadala, aby súd uložil odporcovi zákaz priblížiť sa k nej i deťom.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 4.7.2013 s návrhom na rozvod súhlasil s poukazom na súčasnú situáciu i situáciu, ktorá tomu predchádzala. Uviedol, že na chod domácnosti prispieval, nakoľko príjem navrhovateľky by nepostačoval na krytie nákladov na domácnosť. Nesúhlasil s tým, aby nemal možnosť stretávať sa s deťmi dôvodiac tým, že ak má povinnosť prispievať na výživu detí, má záujem sa s nimi aj stretávať. Po prepustení z výkonu trestu starší syn bude plnoletý a bude záležať na jeho rozhodnutí, či sa s odporcom bude stýkať. Výšku výživného ponechal na úvahu súdu, s poukazom na skutočnosť, že vyplácanie náhradného výživného mu bude spôsobovať nárast záväzkov voči štátu aj s úročením.

Kolízny opatrovník vo svojej správe uviedol, že manželstvo účastníkov je nefunkčné, účastníci dlhodobo nekomunikujú, majú rozdielne názory na výchovu detí. Pre prípad rozvodu navrhol deti zveriť do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložiť povinnosť platiť výživné podľa jeho príjmových možností a schopností s prihliadnutím na vek a odôvodnené potreby maloletých detí.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami a výsluchom účastníkov, výsluchom svedkyne Y. Z., písomným vyjadrením i výsluchom kolízneho opatrovníka, správou Y. Š. F. X, S., správou A.. X. detskej lekárky, obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 5T/170/2012 a 3T/133/2012, sobášnym listom a rodnými listami detí, správou ÚVTOS Košice - Šaca, správou ÚPSVaR Trebišov, potvrdením o príjme matky za rok 2012, potvrdením o príjme matky v roku 2013, jej nákladoch na cestovné a mesačné odvody, dôkazmi o platení inkasa, televízie, Antiku, poplatku za správu bytu, obedov, poplatku za škôlku a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli manželstvo dňa 5.9.1998 v Trebišove. U oboch ide o prvé manželstvo, z ktorého pochádzajú dve maloleté deti D., E.. XX.X.XXXX W. B., E.. XX.X.XXXX.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že problémy v manželstve nastali už v čase narodenia prvého syna. Odporca nepracoval, začal požívať alkohol, pod vplyvom ktorého bol agresívny. Prvýkrát navrhovateľku fyzicky napadol už počas prvého tehotenstva. Počas jej pobytu v pôrodnici sa dopustil trestného činu lúpeže na čerpacej stanici v Sečovciach, za čo bol právoplatne odsúdený. Maloletý D. prvý rok svojho života vyrastal bez otca. Po návrate z výkonu trestu sa odporca správal neznesiteľne. Pod vplyvom alkoholu navrhovateľku fyzicky napádal, mal mimomanželský vzťah. V roku 2004 podala navrhovateľka návrh na rozvod manželstva, no v záujme detí zobrala podaný návrh späť. Po tom, čo sa odporca v roku 2011 zamestnal, sa situácia v rodine vyhroutil. Odporca chodieval z práce s kamarátmi na pivo, domov prichádzal v neskorých nočných hodinách, pod vplyvom alkoholu. Nedokázal kontrolovať svoje správanie, navrhovateľku fyzicky napádal. Aj keď útoky smerovali len voči navrhovateľke, deti mali z agresivity otca strach. V čase jeho obvyklého príchodu mali zbalené veci a boli prichystané na odchod k starej matke. Navrhovateľka sa tieto odchody snažila obmedzovať, nakoľko odporca spôsoboval problémy i svojej vlastnej matke, búchal a kopal jej do dverí, domáhal sa vstupu do jej bytu. V strese tak bola nielen navrhovateľka s deťmi, ale i stará matka a otcova sestra, ktorá so svojim maloletým dieťaťom so starou matkou býva. Sťažovali sa i susedia. Keď navrhovateľka zostala doma, odporca sa nekontroloval, rodina nemala pokoj do rána do 03.00 hod.. Deti boli neustále v strese, do školy chodili unavené. Problémy v rodine spôsobovala i odporcova bezdôvodná žiarlivosť. Navrhovateľka sa nemohla s nikým stýkať, mala zákaz pozývať návštevy, nesmela prísť na návštevu ani vlastná matka navrhovateľky, jej sestra, kolegyne, ani susedia. Odporca jej kontroloval telefóny. Ak odporca pracoval, zárobok si nechával, do domácnosti kupoval veci podľa vlastného uváženia, prípadne navrhovateľke účelovo vyčlenil menšiu sumu na nákup základných potrieb. Navrhovateľka bola nútená použiť finančné prostriedky z rezervy, ktorú získala od svojej matky z predaja rodičovského domu, v apríli 2011. Z tejto finančnej rezervy navrhovateľka uhradila i dlhy odporcu v bare vo Vojčiciach, dlh na dome jeho rodičov. Násilné a agresívne správanie odporcu pretrvávalo až do doby, kým bol odporca vzatý do väzby a následne nastúpil na výkon trestu. Na návrhu v časti, v ktorej žiadala, aby súd uložil odporcovi zákaz priblížiť sa k nej i deťom, netrvala a uviedla, že v prípade potreby podá samostatný návrh.

Odporca na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 19.9.2013 uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí, má záujem o obnovenie manželského spolužitia, nakoľko po prepustení z výkonu trestu sa nebude mať kam vrátiť. Aj keď v písomnom vyjadrení uviedol, že s rozvodom súhlasí, toto vyjadrenie nepísal sám, diktoval ho právnikovi vo výkone trestu a nevedel, čo je v ňom napísané. Po prečítaní ho

osobne podpísal bez toho, aby si ho prečítal. K navrhovateľke cíti nenávisť, práve navrhovateľku viní z toho, že je vo výkone trestu, ona ho udala. Potvrdil, že do manželstva vstupoval neuvážene. Stotožnil sa s tým, že hlavnou príčinou rozvratu manželstva je jeho nadmerné požívanie alkoholu. V roku 2011 spolu so svojou matkou, za účelom liečby svojej závislosti vyhľadal odbornú pomoc, no lieky (Frontin), ktoré mu lekárka predpísala, považoval za neúčinné, po ich požití v kombinácii s alkoholom necítil žiadnu zmenu. Pokiaľ ide o agresivitu a fyzické útoky namietal, že navrhovateľka pozná jeho agresívnu povahu po požití alkoholu. Pokiaľ sa odporca správal agresívne, vyprovokovala ho navrhovateľka, ktorá mu kládla zbytočné otázky, mala zostať ticho. Pod vplyvom alkoholu odporca prichádzal domov v prieme tri až štyrikrát v týždni. Poprel, že by sa s navrhovateľkou hádal do skorých ranných hodín pravidelne, stávalo sa tak len vtedy, keď prišiel domov o 02.00 hod. Pokiaľ ide o hospodárenie, peniaze navrhovateľke nedával, kupovala by zbytočnosť (šminky, cigarety, kávu). Do domácnosti kupoval to, čo považoval sám za potrebné. Išlo prevažne o potraviny, prípadne nakupoval spolu s navrhovateľkou. Potvrdil, že je žiarlivý, no taká je aj navrhovateľka. Mal síce v minulosti mimomanželskú známosť, túto kapitolu života považoval za uzavretú po narodení mladšieho syna. Žiarlivá bola i navrhovateľka. V prípade rozvodu manželstva nesúhlasil s tým, aby boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľky a žiadal, aby bola obom maloletým deťom na čas po rozvode nariadená ústavná starostlivosť, prípadne boli zverené do starostlivosti starej matky. Mal za to, že keď sa štát môže starať o iné deti, môže sa postarať i o jeho maloletých synov. Navrhovateľka sa o deti nedokáže sama starať, pracuje dva týždne v mesiaci v Rakúsku. Aj keď je doma, starostlivosť o deti nezvláda. Prijíma návštevy, do bytu chodí matka navrhovateľky, jej kamarátka i bývalá kolegyňa. Keď ho bol vo výkone trestu navštíviť mladší syn odporca videl, že mal na brade škrabanec, ktorý si spôsobil pri tom, keď vychádzal z vane. Pokiaľ ide o jeho vzťah so starším synom, odporca k nemu nemá vytvorený vzťah, má pochybnosti, či ide o jeho vlastné dieťa. Návrh na zapretie otcovstva nepodal, ani ho podať neplánuje. S mladším synom má dobrý vzťah, kúpil by mu všetko, o čo ho požiada. Naposledy, dňa 18.8.2012 s ním strávil pekný deň v Trebišove. Trval na tom, aby súd upravil jeho styk s deťmi, aby videli, kam ho s matkou dostali. Pokiaľ navrhovateľka platila jeho dlhy i nedoplatky za dom jeho matky, bolo to jej rozhodnutie, nemusela to uhradiť.

Na pojednávaní dňa 17.10.2013 odporca svoju výpoveď doplnil a uviedol, že okrem nenávisť cíti k navrhovateľke aj spútanosť. Podľa jeho názoru sa navrhovateľka chce rozvieť len preto, aby sama mohla disponovať s bytom, ktorý je vlastníctve jeho matky. Pokiaľ bol doma, odporca sa staral o rodinu, prerábala byt, ktorý kúpila jeho matka z prostriedkov získaných z predaja svojho domu vo K.. Staral sa aj o deti, pýtal sa na nich, na iné nemal čas, keďže domov prichádzal o 02.30 hod. a odchádzal do práce o 06.00 hod.. Počas víkendov varil.

Z výpovede svedkyne, Y. Z., sestry odporcu, súd zistil, že manželstvo účastníkov bolo katastrofou, neustále sa hádali. V tomto vzťahu neboli vytvorené vhodné podmienky pre výchovu maloletých detí. Svedkyňa spolu s matkou a maloletou dcérou vo veku 9 rokov býva v tom istom bytovom dome, vo vedľajšom vchode. Potvrdila, že po hádkach k nim navrhovateľka asi dvakrát i s deťmi prišla večer medzi 21.00 hod. a 22. 00 hod.. V roku 2011 v ich byte navrhovateľka i s deťmi bývala asi dva týždne. Účastníci ju i starú matku, aj keď nechtiac, zaťahovali do svojich sporov. Konflikty medzi účastníkmi prerástli až do hádky svedkyne so starou matkou i oboma účastníkmi navzájom. Svedkyňa potvrdia, že o deti sa prevažne starala navrhovateľka, odporca chodil z práce neskoro. Ak bol doma, staral sa o deti aj odporca. Sama navrhovateľka sa pred svedkyňou vyjadřila, že aj odporca sa vie o deti postarať, keď má svetlé chvíľky, vtedy bol dokonalým manželom. Navrhovateľka sa o deti stará aj toho času, s deťmi má vytvorený dobrý vzťah. Momentálne ju deti preferujú, keďže s ňou trávajú väčšinu času. Voči starostlivosti navrhovateľky o deti svedkyňa nemala žiadne výhrady, o deti je dobre postarané. V čase, keď je navrhovateľka v Rakúsku, so starostlivosťou o deti jej pomáha stará matka (otcova matka), ktorá je síce invalidnou dôchodkyňou, no zdravotné problémy jej umožňujú postarať sa o deti. K deťom chodievala do bytu, prípadne ich berie i do bytu, v ktorom býva svedkyňa so svojou dcérou. Deťom nič nechýba. Uviedla, že odporcu bola vo výkone trestu navštíviť dvakrát, na druhú návštevu zobrala i maloletého B., ktorý prejavil vôľu navštíviť otca. Počas návštevy maloletý neprevil žiadne emócie. Ak v budúcnosti pôjde odporcu navštíviť, je ochotná zobrať i deti.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/170/2012 súd zistil, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. z. 5T/170/2012 zo dňa 17.1.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 4To 29/2013 zo dňa 19.6.2013 bol odporca odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. Zákona na súhrny trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov

nepodmienečne. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Odporca bol uznaný vinným, že dňa 21.8.2012 v čase okolo 05.20 hod. do 05.30 hod. vo vchode obytného bloku na ul. F. XX/XX, S. prišiel ku svojej manželke S. P., ktorá išla do práce a žiadal od nej mobilný telefón, ktorý mu odmietla vydať. Chytil ju zozadu jednou rukou za vlasy, druhou rukou jej zakryl ústa, nakoľko menovaná kričala o pomoc, povedal jej, aby bola ticho, následne ju zvalil na zem, kde jej prehľadával vrecká na nohaviciach. Z pravého predného vrecka jej odcudzil obranný sprej značky NATO, z pleca jej stiahol tašku, z ktorej odcudzil peňaženku hnedej farby, v ktorej sa nachádzal 1 ks ružového zapalovača, krabička cigariet z. Parmount, preukaz poistenca na meno S. P., D. P., B. P. 1 ks stravného lístka v hodnote 2,85 eur, 1ks kartička čísla účtu Slovenskej sporiteľne, 1 ks kartička účtu ČSOB, 1 ks grid karty Slovenskej sporiteľne, 1ks karta Dráčik, 1 ks CBA karta, pričom jej nebolo spôsobené žiadne zranenie a odcudzením vecí jej bola spôsobená škoda vo výške 4,85 eur, čím spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona.

Podľa ust. § 18 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine), manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa ust. § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa ust. § 23 ods. 1, 2 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že manželstvo účastníkov je vážne narušené a trvalo rozvrátené, má formálny charakter a neplní svoj účel. Účastníci nežijú v spoločnej domácnosti, odporca bol od 21.8.2012 vo väzbe a od 30.1.2013 je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený právoplatným rozsudkom v trvaní 7 rokov nepodmienečne. Už samotná skutočnosť, že odporca bol odsúdený za zločin lúpeže, ktorého sa dopustil voči navrhovateľke dňa 21.8.2012, svedčí o vážnosti narušenia vzťahov medzi účastníkmi. Ich vzájomné vzťahy, ktoré sa vytvárali počas dlhodobého spolužitia boli problematické. Požívanie alkoholu odporcom a jeho následná agresivita, čo možno ustáliť ako jednoznačnú príčinu rozvratu manželstva, narušili citové väzby medzi účastníkmi. Navrhovateľka s maloletými deťmi majú z odporcu strach. Samotný odporca vo svojej výpovedi potvrdil, potvrdil, že voči navrhovateľke cíti toho času nenávisť. Z tohto dôvodu sa vyjadrenie odporcu, že má záujem o obnovenie manželského spolužitia javí len ako účelové. Manželstvo účastníkov konania, vzhľadom na nemožnosť obnovenia jeho základných funkcií, nemôže plniť svoj účel. Od navrhovateľky, berúc do úvahy jej jednoznačný postoj, nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Záujem odporcu zotrvať v manželstve, s poukazom na jeho argumentáciu, že sa nebude mať kam vrátiť po ukončení výkonu trestu, a jeho konštatovanie, že navrhovateľka jeho agresívnu povahu po požití alkoholu pozná, nemôže byť sám o sebe dôvodom, pre ktorý by súd nútil navrhovateľku zotrvať vo vzťahu, ktorý navrhovateľka považuje za psychicky nezvládnuteľný. Dovoľuje skôr záver, že konflikty medzi manželmi, ktoré sa postupne prehlbovali, doviedli rozvrat medzi účastníkmi do takej miery, že rozvod sa stal rozumným východiskom zo vzniknutej situácie. Vzťahy medzi manželmi nevytvárajú ani vhodné prostredie pre výchovu maloletých detí. Keďže za daných okolností sú splnené podmienky pre rozvod tohto manželstva a rozvod nie je ani v rozpore so záujmami maloletých detí pochádzajúcich z tohto vzťahu, súd manželstvo účastníkov rozviedol.

Podľa ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti prispievať na jeho výživu alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinností súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli dohodu o výške výživného.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Maloletý D. je žiakom Ô. X. Y. Š. E. Q. F. X, S.. Podľa vyjadrenia školy patrí k snaživým, samostatným a priateľským žiakom. Je skôr tichšej povahy, medzi spolužiakmi je obľúbený. K školským povinnostiam pristupuje zodpovedne. Dosahuje primerané študijné výsledky. Na vyučovaní sa zúčastňuje pravidelne. Voči autoritám je slušný, jeho správanie je v súlade so školským poriadkom. D. prichádza do školy včas, je upravený a čisto oblečený. Všetky finančné záväzky má uhradené. Matka sa pravidelne zaujíma o jeho prospech a správanie. Komunikácia s matkou je na veľmi dobrej úrovni.

Maloletý B. navštevuje Materskú škôlku na ulici F. K. S..

Podľa vyjadrenia A. X., všeobecného lekára pre deti a dorast, sa matka vzorne stará o deti, ktoré nebývajú často choré. Majú pravidelne vykonávané preventívne prehliadky, spojené s povinným očkovaním.

Súd na čas po rozvode zveril maloleté deti D. W. B. do osobnej starostlivosti matky, ktorá má s deťmi vytvorený stabilný vzťah a doposiaľ riadne zabezpečovala výchovu a výživu maloletých detí. Pri rozhodovaní o výchove súd prihliadol i na stanovisko kolízneho opatrovníka. Návrhu otca, ktorý žiadal umiestniť deti do ústavnej starostlivosti súd nevyhovel, nakoľko osobná starostlivosť matky, ktorá sa o deti riadne stará a i v budúcnosti má záujem starostlivosť o deti riadne zabezpečovať, má nesporne prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Otec, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, osobnú starostlivosť o deti zabezpečovať nemôže. Súd nezistil ani dôvod, pre ktorý by mal maloleté deti zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, ktorá navyše ani o osobnú starostlivosť nepožiadala. V konaní bolo zistené, že matka pracuje v cudzine, aby dokázala zabezpečiť potreby detí i pokryť náklady domácnosti. V čase svojej neprítomnosti, počas dvoch týždňov v mesiaci, dokáže starostlivosť o deti zabezpečiť za pomoci starej matky (zo strany otca), ktorá je jej nápomocná. Niet dôvodu, aby súd autoritatívnym rozhodnutím doterajší fungujúci spôsob starostlivosti matky o deti menil. Navyše ani zo strany školy, ani ošetrujúcej lekárky detí súd nezistil, že by bola starostlivosť o deti zanedbávaná. Škrabanec B. na brade, ktorý mal pri návšteve otca, nemožno vyhodnotiť inak ako bežnú neopatrnosť, ktorá sa môže stať pri zabezpečovaní starostlivosti o dieťa. Skutočnosť, že matka sa o deti riadne stará bola potvrdená i svedkyňou, p. Y. Z., otcovou sestrou.

O výške výživného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, vychádzajú zo zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení. Pri stanovení výšky výživného súd vychádzal zo zistených príjmových možností oboch účastníkov, ich nevyhnutných výdavkov ako aj potrieb maloletých detí, pričom zo strany matky prihliadol i na osobnú starostlivosť o maloleté deti. Súd vychádzal zo zásady, že deti majú právo na takú životnú úroveň, akú by mali, ak by rodičia žili v

spoločnej domácnosti a spoločne hospodárili. Možnosti a schopnosti rodičov sú popri odôvodnených potrebách dieťaťa rozhodujúcimi hľadiskami pre určenie výživného. Odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré súd zohľadňuje pri určení výživného sú závislé na okolnostiach každého konkrétneho prípadu. Sú závislé od veku dieťaťa, jeho fyzickej a psychickej vyspelosti, zdravotného stavu. Miera týchto potrieb je ovplyvnená schopnosťami a možnosťami rodičov a ich životným štandardom. Pokiaľ ide o potreby maloletých detí, súd zohľadnil ich potreby, ktoré súvisia s bývaním, ošatením a stravovaním a rovnako i potreby, ktoré súvisia s nákladmi na pobyt detí v škole.

Matka pracuje v Rakúsku ako opatrovatelka, s mesačným zárobkom 800,-eur. Poberá prídavky na deti, príležitostne si privyrába i upratovaním v blízkom penzióne. Za cestu zaplatí 120,-eur, sumu 157,-eur zaplatí za odvody a poplatok pre agentúru, ktorá jej prácu sprostredkovala. Mesačne zo svojho príjmu uhradza inkaso 45,30 eur, poplatok za správu pre OSBD Trebišov po 205,39 eur, televíziu 9,-eur, Antik 17,90 eur, pôžičku, ktorú zobrala v čase spoluzitia účastníkov v Českej republike na bežné potreby domácnosti. Zo svojho príjmu uhradza pre maloletého B. školné 21,42 eur mesačne, obedy 28,14 eur, za anglický jazyk 4 eurá mesačne a výtvarný krúžok 3,-eurá mesačne. Maloletý D. sa stravuje doma. Za boxerský krúžok mu platí 20,-eur ročne, kúpila mu rukavice za 25,-eur a chrániče za 20,-eur. Deti sú zdravé, majú bežné náklady na stravu a ošatenie.

Odporca je vo výkone trestu odňatia slobody od 21.8.2012, v ÚVTOS Košice - Šaca sa nachádza od 12.2.2013. Je pracovne zaradený, za mesiac júl 2013 jeho čistý zárobok predstavoval 3,54 eur a za mesiac august 2013 sumu 22,37 eur.

Inú vyživovaciu povinnosť účastníci nemajú.

Súd prešetril výšku príjmov i výdavkov oboch rodičov a uložil otcovi povinnosť platiť na maloleté deti P. D. W. B. výživné v minimálnej zákonnej výške v zmysle ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu 30% sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, čo v deň vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 27,13 Eur na jedno dieťa. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že sumy životného minima sa menia vždy k 1.7. bežného kalendárneho roka. Splatnosť výživného určil na 25. deň v mesiaci, pričom výživné je splatné mesiac vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva.

Podľa ust. § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo, dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú na úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode.

V zmysle citovaného ustanovenia súd upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi bez časového obmedzenia, s čím súhlasili obaja rodičia. Matka nemala námietky, aby deti otca navštívili spolu so svedkyňou p. Z., otcovou sestrou, ktorá vo svojej výpovedi potvrdila, že

matka deťom v styku s otcom nebráni. Keď maloletý B. prejavil vôľu stretnúť sa s otcom, svedkyňa ho zobrala so sebou na návštevu a je ochotná tak urobiť i v budúcnosti.

Súd nevyhovel návrhu otca na vykonanie ďalšieho dokazovania výsluchom svedkov A. I., A. K. W. X. Ť., ktorých žiadal vypočuť k tomu, že otec zabezpečoval rodinu a dokázal sa postarať i o deti. Dokazovanie v tomto smere by v súčasnej situácii bolo nehospodárne, keďže otec je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trvaní sedem rokov a teda za súčasného stavu v žiadnom prípade nemôže osobnú starostlivosť o deti zabezpečovať. Pokiaľ ide o výsluch svedkyne I. P., starej matky, výpoveďou svedkyne Y. Z., potvrdením školy i správou MUDr. X., detskej lekárky súd mal preukázané, že matka starostlivosť o deti nezanedbáva, o deti je riadne postarané a preto ďalšie dokazovanie v tomto smere by bolo neefektívne a viedlo by len k neúčelnému predlžovaniu konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 144 O.s.p, podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod, alebo o neplatnosť manželstva, alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný Trebišov v štyroch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods. 1).

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Účastníci sú povinní oznámiť po právoplatnosti rozsudku príslušnému orgánu poverenému evidenciou osôb zmeny, ktoré nastali v ich osobnom stave v dôsledku rozvodu manželstva.

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma svoje predošle priezvisko.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.